

Dette Sidste er, som sagt, Tilfældet paa flere Steder. Det, der nu bestaaer i den Retning er fremmende for Proletariat, det, Lovforslaget antyder at skulle fremme, det er netop at skulle forebygge det, som det ærede Medlem omtalte. Det ærede Medlem omtalte, at det var et halsbrækkende Forsøg, man her vilde gjøre paa at omdanne vore Landbosforhold. Et altfor lemfældigt Forsøg paa at gjenneføre en i 20 Aar bestaaende Lovparagraf i Grundloven skulde være et halsbrækkende Forsøg paa at omdanne vore Landbosforhold! Nei! dem skulle vi tage, som de engang ere. Det er mærkeligt nok, det er nu blevet saa herligt, det, som Grundloven for 20 Aar siden sagde buide forandres. Nei! ogsaa jeg — jeg gjentager det — kunde ønske, og maa nødvendigvis for endelst at kunne stemme for Loven, ønske, at den udvides. Jeg kunde saaledes ønske, at det blev indsat i Loven, som en Deel af den, at Fæstegodsset paa den Deel af et Stamhus eller Fideicommiss, som skulde sælges, maa efter visse i Loven nedlagte Regler være solgt, forinden selve den Deel af Stamhuset eller Fideicommisset maatte sælges. Det er en vigtig Deel af det Indhold, der bør gives Loven, for at ingen Indvending, der i saa Henseende er reist, skal have blot Skin af Grund for sig. Men vi have endnu ikke hørt noget om Umuligheden af, at dette kan skee, dersom vi lade Loven gaae videre, det er ikke umuligt, at vi fra Udvalget kunne faae Loven i den Form, at vi kunne give den vort Bortum her i Thinget, og selv om den da ikke kom videre, har det tilvisse Betydning for Sagens fremtidige Behandling. Jeg kunde ogsaa ønske, at det fideicommissariske Vaand paa Capitalerne ikke skulde vedblive; men jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) bebreidede Forslagsstillerne, at de ville have Frihed for Benyttelsen af Gods og Capitaler, saa er det at vende Sandheden om; det er netop det, som de ikke ville, de ville binde Pengene, hvad vi kunne bebreide dem; mens det ærede Medlem bebreidede dem, at de ogsaa vilde frigive Benyttelsen af

Capitalerne. Det forekommer mig, at Alt hvad der er sagt imod dette Lovforslag, er ikke saaledes begrundet, at det i mindste Maade kan tale mod Forslagsstillerne eller tale imod, at denne Sag gaaer videre, eller vil kunne forhindre, at de ærede Forslagsstillere faae den Tak, som de fortjene, fordi de have givet Stødet til Behandlingen af en saa vigtig Sag. Dette har jeg følt mig opfordret til at udtale paa Grund af den Lustning, der har hersket nu under denne Sags og forleden under Fæstefagens Behandling; thi naar jeg tænker mig 17 Aar tilbage, da jeg som ganske ungt Menneske sad og læste med større Interesse, kan jeg sige, Fæstefagens Behandling, og navnlig den nu afdøde udmærkede Mand Professor S. G. Larsens Indlæg i Sagen, end mangen ung Mand læser de bedste Romaner, tænker paa den Stemning, som dengang var tilstede, og paa den Lustning, der nu fra disse Forhandlinger gaaer ud over Landet, saa maa jeg rigtig nok sige: Alt, hvor forandret! Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) følte sig omt berørt af en Uttring af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som angik det Nationale i Forhold til vor Afdel. Jeg skal ikke nærmere gaae ind derpaa; men det forundrer mig, at det ærede Medlem har følt sig saa omt berørt deraf; thi det er forholdsvis meget kort Tid siden, kun nogle enkelte Aar siden, at det ærede Medlem fremkom med Udtalelser, der langt stærkere gik i den Retning, end denne Udtalelse fra hiint ærede Medlem; men dette er ikke een Udtalelse, i saa Henseende er der jo saa saare mange; jeg skal ikke omtale, om den er berettiget eller ikke, det skulde glæde mig, om den i Sandhed var uberettiget. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme. Det er sidste paa Aftenen, men jeg vil dog haabe, at de ærede Medlemmer ville have udfyldt, at jeg har givet mine Tanker og Følelser Lust i disse Udtryk.

Solstein-Solstenborg: Jeg kan ikke